

Презъ сжщитѣ тѣзи месеци тамъ ношитѣ сж топли и приятни.

На полето ноше овчаритѣ, полегнали на тревата, гледали сж и сж се удивлявали на чудното звездно небе, хвалѣли сж съ духовни пѣсни-псалми Твореца, разговаряли сж за своето положение — като римски роби, беседвали сж за Избавителя, Когото Богъ щѣлъ да прати, за да ги спаси. . .

И презъ нощта, когато се родилъ Иисусъ Христосъ, овчаритѣ ще да сж заспали съ сладката надежда, че Богъ не ще забави избавлението. А избавлението било вече дошло.

Ето, внезапно се явилъ предъ тѣхъ Ангелъ Господенъ и слава Господня ги осияла, и тѣ се уплашили твърде много.

Ангелътъ имъ рекълъ: „Не бойте се: благовестя ви голѣма радостъ, която ще бжде за всички човѣци; защото днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спасителъ, Който е Христосъ Господъ; и ето ви белегъ: ще намѣрите Младенецъ повитъ, лежещъ въ ясли!“

Явило се многобройно воинство небесно, което хвалѣло Бога и казвало: „Слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение“.

Ангелитѣ, мили деца, се явили на овчаритѣ и най-първо тѣмъ съобщили най-радостната вестъ. Това показва, че овчаритѣ ще да сж били чо-

вѣци добри, благочестиви, човѣци, съ чисти сърдца. На чиститѣ по сърдце Богъ се явява и говори; тѣмъ открива небеснитѣ тайни. . .

Когато ангелитѣ си отишли на небето, овчаритѣ се опомнили и разбрали великата тайна, че **Богъ се е родилъ въ човѣшко тѣло**, за да живѣе между човѣцитѣ и да ги спаси и направи чеда на Свѣтлината и поданици на Божието царство.

— Да идемъ, — рекли си тѣ, — да идемъ до Витлеемъ и да видимъ случилото се тамъ, за което ни възвести Господъ!

И отишли бързишкомъ и намѣрили Младенеца да лежи въ яслитѣ. Поклонили Му се и Му поднесли даръ: снѣжнобѣли, кротки, мили агънца.

Овчаритѣ разправили на света Дева Мария и на свети Йосифа за всичко, което видѣли и чули. . .

* * *

Тази година народитѣ радостно ще празнуватъ рождения день на Христа Спасителя хилядо деветстотинъ тридесетъ и седми пжтъ.

И ние ще го празнуваме!

Не забравяйте, мили деца, че трѣбва да направите, каквото зависи отъ васъ, та нито едно дете, — ваше другарче, приятелче или познайниче, — да не бжде скръбно въ деня на радостта! . . .

Б.

